

วิธีการฝึกผ่อนคลายความเครียด

วิธีใช้กาย (Body Techniques)

1. การหายใจที่ถูกต้อง

เรียนรู้ที่จะหายใจให้สูดปอด ปล่อยหน้าอกและไหล่ตามสบายนี่คือ การหายใจตามปกติ การหายใจที่ดีนั้นแค่ห่วงอกทำให้เครียด และส่งความรู้สึกเครียดนี้ต่อไปยังสมอง

2. การยืดเหยียด

วันนี้ ๆ หมุนศีรษะและบิดไหล่ และอวบะะส่วนอื่น ๆ ของร่างกายที่ยืดเหยียดได้ง่าย โดยเฉพาะบริเวณหน้าอกและไหล่

3. เกร็ง – คลาย กล้ามเนื้อ

เกร็งกล้ามเนื้อที่ต้องผ่อนคลาย เช่น ยกไหล่ขึ้นไปให้สูงถึงหู ระหว่างนั้นรู้สึกความตึงทึ้ง ไหล่ลงทันทีปล่อยไหล่เหมือนไม่มีเรียวแรง ระหว่างนั้นรู้สึกความผ่อนคลาย ทำอย่างนี้สองสามครั้ง เรียนรู้ที่จะรู้สึก “บอกไม่ได้ต้องรู้เอง” ของความเครียดและการผ่อนคลาย

วิธีการใช้จิตสั่งกาย (Mind Techniques)

1. การฝึกเงียบ

พิจารณาว่าอะไรที่มารบกวน และใช้สิ่งนี้เป็นเป้าหมายต่อไป ยืน พูดกับตัวเองว่า “อาตัว พันออกไปจากสิ่งนี้” หรือ “เมื่อพันผ่อนคลาย พันเพชญ์กับมันได้” หรือประโยค อื่น ๆ ในทางบวก หายใจลึกๆ คลายขากรรไกร และผ่อนคลายหน้า ตอนที่หายใจเข้าพูดกับตัวเองว่า “พัน” หายใจออก พูดว่า “สนับ สนับ” นี่เป็นปฏิกริยา ดันดันแรก ต่อความเครียดหรือสิ่งที่ทำให้เครียดท่านต้องแก้ปัญหาถ้าจำเป็น

2. การใช้จิตชาญส่อง และประโยคที่รับมือได้

สร้างประโยคที่ชอบ เช่น “(สิ่งนี้) เดี๋ยวก็ผ่านไปเองແທລະ” “ฉันได้บทเรียนจากมัน” พิจารณาจิตของตนบ่อยๆ และใช้ความคิดด้านบวกแทนที่ความคิดด้านลบ

3. การจัดกรอบใหม่

วางแผนกรอบที่ลดความเครียดลดล้อมรองรอบตัวการที่ทำให้เครียด เช่น “โชคดีจังที่ไฟแดงต่อไปนี้ฉันผ่อนคลายได้”

4. ทัศนคติและการรับรู้

ทัศนคติที่ช่วยลดความเครียด เช่น การเปลี่ยนแปลง คือ การเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่การคุกคามความขัดแย้ง ไม่ใช่การแข่งขันอาชันนะ มีทางออกเองนะแหล่ง การขอความช่วยเหลือเป็นเรื่องธรรมชาติ ชีวิตเพื่อการเรียนรู้ ฉันจัดการกับความเครียดได้

5. การฝึกเห็นภาพ

นึกเห็นภาพสถานที่ที่ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ในทุกหลักหรือชabayhole นึกภาพตัวเองอยู่ตรงนั้น รู้สึกถึงความอบอุ่นของเดดเคนพัดเย็นสบาย เสียง เพลิดเพลินกับความสงบของสถานที่พิเศษแห่งนี้ ทั้งใจและกายจะผ่อนคลาย เราสามารถมี “วันหยุดสั้น ๆ” อย่างนี้เพื่อผ่อนคลายกายและใจได้เสมอ

โดยการใช้จิตรณารถส่องกาย พฤติกรรม จิตและอารมณ์ และการใช้เทคนิคดังกล่าว จะสามารถช่วยเพิ่มสติ และสร้างทักษะของการลดและป้องกันความเครียดได้

ใบงาน ฝึกการเปลี่ยนแปลงตนเอง

นักเรียนมีวิธีการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างไร ถ้านักเรียนเป็นคนจัดขึ้นบัน ไม่ห่าง่าย
บ่อยครั้งที่นักเรียนกลับบ้าน นักเรียนจะบ่นคนใช้และคนในบ้านว่า ชอบวางแผนไม่เป็นที่
ไม่ปักใจพื้นให้สะอาด วางรองเท้าไม่เรียบร้อย อาหารไม่อร่อย เป็นต้น จนในที่สุดคนอื่นๆ ก็
หนีห่างจากนักเรียน เพราะนักเรียนต้องการเปลี่ยนแปลงคนอื่นให้เหมือนตนเอง แต่นักเรียนทำ
ไม่สำเร็จ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ นักเรียนต้องอยู่โดดเดียว นักเรียนควรเปลี่ยนแปลงตนเองดังนี้

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

โปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ ครั้งที่ 5 การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างแรงจูงใจให้ตนเองได้
3. เพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในตนเอง

สารสำคัญ

ความสามารถที่จะรู้จักอารมณ์ของตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองนั้น การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเองเป็นวิธีหนึ่งที่จะสร้างขวัญกำลังใจให้ตนเอง ทำให้รู้สึกยินดี ตนเอง และมีความมุ่นหมายไปสู่เป้าหมาย การฝึกมองหาประโยชน์จากอุปสรรคเพื่อสร้างความรู้สึกคิดที่จะเป็นพลังให้เกิดสิ่งดีๆ ฝึกสร้างหัศคนคติหวานุมองที่ดีในเรื่องที่เราไม่พอใจ หมั่นสร้างความหมายในชีวิตให้แก่ตนเอง ให้กำลังใจตนเอง และใช้ความรู้สึกช่วยให้มีความเพียรพยายาม แม้เมื่อยอุปสรรคและความกับข้องใจ

ขนาดของกลุ่ม 8 คน

เวลา 1 ชั่วโมง

- อุปกรณ์**
1. ใบงาน เป้าหมายชีวิตของข้าพเจ้า
 2. ใบบันทึกความรู้สึกของตนเอง

การดำเนินงาน

1. นักเรียนได้ฝึกหายใจย่างถูกวิธี ประมาณ 10 นาที พร้อมทั้งเปิดเพลงบรรเลง ให้นักเรียนนึกถึงเป้าหมายหรือความฝันในชีวิตของตนเอง และบันทึกความรู้สึกนั้นไว้
2. เสนอกิจกรรม “ทดสอบหากความรู้สึกภายในตัว”
 - 2.1 แจกแบบทดสอบความรู้สึกในตัวให้กับนักเรียน ใช้เวลาในการทำ 10 นาที
 - 2.2 ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านรายละเอียดที่ได้ทำไว้
 - 2.3 นักเรียนร่วมอภิปราย และสรุปกิจกรรม การมองโลกในแง่ดีและไม่ดีที่มาจากการรู้สึกในตัว กับการสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง

3. ให้นักเรียนทำใบงานเรื่องเป้าหมายชีวิตของข้าพเจ้า
4. ผู้จัดให้นักเรียนอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้
 - 4.1 นักเรียนมีความสามารถด้านใดบ้าง
 - 4.2 มีวิธีการใดบ้างในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดนองเมื่อพบอุปสรรค
 - 4.3 เมื่องานบรรลุเป้าหมายนักเรียนรู้สึกอย่างไร
5. ให้นักเรียนแตกเปลี่ยนประสบการณ์สร้างขวัญกำลังใจในการทำงานเพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมาย
6. อภิปรายแนวทางในการฝึกสร้างแรงจูงใจ และเป้าหมายในชีวิต
7. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการพบครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากความสนใจร่วมฝึกปฏิบัติของนักเรียน

เป้าหมายชีวิตของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้า ชื่อ อายุ ปี
 อยากรีียนสูงสุดถึงระดับ
 อยากรีียนสาขา
 ในอนาคตข้าพเจ้าอยากเป็น
 ตั้งที่สามารถทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้ คือ

.....

.....

ความใฝ่ฝันสูงสุดในชีวิตของข้าพเจ้า คือ

.....

.....

คุณลักษณะของข้าพเจ้าที่สอดคล้องกับเป้าหมายของชีวิต

.....

.....

แบบทดสอบหาความรู้สึกภายในตัว

ของอ่านถ้อยคำเหล่านี้ช้าๆ และสังเกตดูให้ดีว่า คำแต่ละคำนั้นเขื่อมโยงให้กับเรียนซึ่งอย่างไร

1. ความรัก
2. เงิน
- 3.อาหาร
4. มีด
5. หนังสือ
6. กฏระเบียบ
7. น้ำ
8. จดหมาย
9. บ้าน
10. สุขภาพ
11. คนตระ
12. พ่อ
13. สัตว์
14. การสอบ
15. หน้าพากัน

โปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ ครั้งที่ 6 การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในความรู้สึกของตนเอง นึกถึงความสำคัญของตนเองและผู้อื่น
2. เพื่อให้นักเรียนฝึกแสดงพฤติกรรมทางอารมณ์ให้เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง มองตนเองในทางที่ดี
4. เพื่อให้นักเรียนเพชญสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็น

ขนาดของกลุ่ม 8 คน

เวลา 1 ชั่วโมง

- อุปกรณ์**
1. ใบบันทึกความรู้สึกของตนเอง
 2. แบบฟอร์มเกมข้าพเจ้า

การดำเนินงาน

1. เปิดเพลงบรรเลง ให้นักเรียนนึกถึงความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง สิ่งที่ชื่นชอบในตนเอง อภิปรายกับเพื่อนในสิ่งที่รู้สึกนั้น และบันทึกไว้
2. ผู้วิจัยนำเสนอกิจกรรม “ข้าพเจ้า” แก่นักเรียน
 - 2.1 แจกแบบฟอร์มเกมข้าพเจ้าแก่นักเรียน เรียบเรียงตอบตามแบบฟอร์ม
 - 2.2 ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านให้เพื่อนฟัง
 - 2.3 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นกับคำตอบของเพื่อน
3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมอภิปรายสิ่งที่ดีงามในตนเองและการมองตนในแง่ดีเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ตนเอง
4. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการพบครั้งต่อไป

การประเมินผล ตั้งเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรม

แบบฟอร์ม เกมข้าพเจ้า

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ตามความรู้สึกของตน

1. ชื่อของข้าพเจ้าไฟเราที่สุดใช่ไหม.....
2. การแต่งกายของข้าพเจ้าเป็นอย่างไร.....
3. ความคิดของข้าพเจ้า.....
4. รสนิยมของข้าพเจ้า.....
5. จิตใจของข้าพเจ้า.....
6. สีที่ข้าพเจ้าชอบ.....
7. พ่อแม่ของข้าพเจ้า.....
8. ข้าพเจ้าบูชา.....
9. รูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้า.....
10. กำลังวังชา ความอดทนของข้าพเจ้า.....

โปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ ครั้งที่ 7 การหยั่งรู้อารมณ์ผู้อื่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดสติจากการฝึกหายใจ
2. เพื่อฝึกการรู้อารมณ์ของผู้อื่น
3. เพื่อทำความเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลตามสภาพที่เขาเผชิญอยู่ หรือ
เรียกว่า เอาใจเขามาใส่ใจเรา

สารสำคัญ

การรับรู้การแสดงออกของผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางสีหน้า แวงตา ท่าทาง การพูด ตลอดจนการแสดงออกอื่น ๆ การรับรู้ว่าคนอื่นกำลังรู้สึกอย่างไร เป็นความสามารถในการรับรู้อารมณ์ สามารถปรับความสมดุลของอารมณ์ตนเองและตอบสนองต่อผู้อื่นได้ อย่างสอดคล้องกัน สามารถเข้าใจมุมมองของคนอื่นได้ ช่วยให้สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคล หลายแบบได้

ขนาดของกลุ่ม 8 คน

เวลา 1 ชั่วโมง

อุปกรณ์

1. ภาพที่แสดงอารมณ์ความรู้สึก
2. บทความจากหนังสือพิมพ์
3. ใบงาน การรับรู้อารมณ์ตนเอง และคนอื่น
4. ใบงานฝึกการแสดงและรับความรู้สึก

การดำเนินงาน

1. ให้นักเรียนฝึกการหายใจประมาณ 10 นาที
2. ให้นักเรียนดูภาพแสดงอารมณ์ความรู้สึก และพูดว่ารู้สึกอย่างไรกับภาพนี้ที่ลักษณะ
และอภิปรายร่วมกันว่า ภาพนี้มีความรู้สึกอย่างไร

3. ให้อ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ และให้ผู้ที่ล่วงรู้ว่ารู้สึกอย่างไร ถ้าเป็นนักเรียนจะทำอย่างไรกับเหตุการณ์นั้น และอภิปรายร่วมกันถึงอารมณ์
4. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการพบครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมของเด็กร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากความสนใจร่วมฝึกปฏิบัติของนักเรียน

ใบงาน การรับรู้อารมณ์ตนเอง และคนอื่น

กิจกรรมที่ 1 ดูรูปภาพที่แสดงอารมณ์

นักเรียนรับรู้ถึงอารมณ์ต่าง ๆ ที่เห็นจากรูปภาพ มีอะไรบ้าง

.....
.....
.....

นักเรียนมีความเห็นต่างจากเพื่อนหรือไม่ ถ้ามี มีอารมณ์อะไรบ้าง

.....
.....
.....

กิจกรรมที่ 2 นาทความจากหนังสือพิมพ์

นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรกับเรื่องที่อ่านนี้

.....
.....
.....

ถ้าเป็นนักเรียน นักเรียนจะทำอย่างไรกับเหตุการณ์นี้

.....
.....
.....

ในเรื่องนี้มีอารมณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ระบุถึงอารมณ์ที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคล

.....
.....
.....

อภิปรายร่วมกันถึงสิ่งที่ได้จากการนี้

ข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
ฉบับที่ 20,033 วันพุธที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2547

กินยา 40 เม็ดก่อนดึงพสุชา บ่นเครียดไม่รู้ภาษาเยอรมัน

เหตุสลด สาวนักเรียนทุนรัฐบาลไทยในเยอรมนีโครงการ 1 ทุน 1 อำเภอ เกิดเครียดคิดถึงบ้านแฝงเบื้อรียนภาษา เลยกินยาพาราเซตามอล 40 เม็ดหัวงง่าตัวตาย เพื่อน ๆ นักเรียนไทยไปคุยกันจึงหามส่งโรงพยาบาลในมหาวิทยาลัย แต่กลับคิดสั้นซ้ำดึงตีกัดบับสบยอง “จักรภพ เพ็ญแข” แตลงต่อสืบ ระบุ “ทักษิณ” สั่งช่วยเหลือครอบครัวทันที พร้อมขัดทีมเสริมด้านจิตวิทยา และอาจารย์แนะแนวไว้ลืมคอกันเหตุซ้ำ พี่สาวพยายามเบย์โทรฯ บอกอยากกลับบ้าน เพราะคิดถึงพ่อแม่กลัวอยู่คนเดียว

นักศึกษาทุนรัฐบาลไทย โครงการ 1 ทุน 1 อำเภอ กระโดดตึกเสียชีวิตรายนี้ถูกเปิดเผย เมื่อวันที่ 17 ส.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายจักรภพ เพ็ญแข โอมากประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แหล่งข่าวที่ทำเนียบรัฐบาล ถึงการเสียชีวิตจากการกินยาแก่กระโดดตึกของ น.ส.ณัฐชน เมฆี อายุ 17 ปี นักเรียนทุนรัฐบาลในโครงการ 1 ทุน 1 อำเภอ ที่รัฐบาลให้การสนับสนุนเด็กนักเรียน เรียนดี แต่ยากจน ได้มีโอกาสไปศึกษาข้างต่างประเทศ โดย น.ส.ณัฐชน ได้ทุนการศึกษาเดินทางไปเรียน ค้านคอมพิวเตอร์ ที่ประเทศไทย ประมาณนี้ ซึ่งเดินทางไปตั้งแต่ช่วงต้นเดือน ก.ค. ที่ผ่านมา

นายจักรภพ แหล่งอีกว่า น.ส.ณัฐชน ได้นอกกับคนใกล้ชิดว่าไม่สามารถรับความกดดันในการเรียนภาษาเยอรมัน ได้ เพราะไม่เคยเรียนมาก่อน จึงตัดสินใจกินยาพาราเซตามอล 40 เม็ด แต่เพื่อน ได้ช่วยไว้แล้วนำส่งโรงพยาบาล และในที่สุด น.ส.ณัฐชน ได้กระโดดจากอาคาร โรงพยาบาล ลงมาเสียชีวิตเมื่อวันที่ 13 ส.ค. ที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้สั่งการให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้เสียชีวิต และขอให้เป็นบทเรียนสำคัญในการคุ้มครองเด็ก นักเรียนไทยที่ไปศึกษาข้างต่างประเทศ

ฝึกการแสดงและรับความรู้สึก

คำชี้แจง ต่อไปนี้เป็นรายการแสดงความรู้สึก ให้นักเรียนแต่ละคนเปลี่ยนกันแสดงความรู้สึก และทายความรู้สึกคนละครั้ง ตามรายการพฤติกรรมดังนี้

1. ให้ใช้สายตาและกิริยาท่าทางแสดงความรู้สึกต่อไปนี้

ผู้แสดงความรู้สึก	ผู้ทาย (ทายความรู้สึกของผู้แสดง)
รัก
ชื่นชม
ดีใจ
เกลียด
รำคาญ
โกรธ

2. การสัมผัสและการใช้สายตาแสดงความรู้สึกต่อไปนี้

ผู้แสดงความรู้สึก	ผู้ทาย (ทายความรู้สึกของผู้แสดง)
เห็นใจ
ยกย่อง
รังเกียจ
ชื่นชม
รัก

โปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ ครั้งที่ 8 ความพึงพอใจในชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนความคิดในทางลบและรู้จักการมองโลกในแง่ดี
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุข ใส่ใจในสุขภาพและพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

สารสำคัญ

การคิดของคนเรามี 2 ทาง การคิดในทางบวกทำให้เรามีความสุขและการคิดในทางลบทำให้เรามีความทุกข์ แต่ต่อไปนี้เราสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการคิดให้เป็นไปในทางบวกได้เพื่อใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข เป็นการมองโลกในแง่ดี และมีความพึงพอใจในชีวิต

ขนาดของกลุ่ม 8 คน

เวลา 1 ชั่วโมง

อุปกรณ์ 1. ใบบันทึกความรู้สึกของตนเอง

การดำเนินงาน

1. เปิดเพลงบรรเลง ให้นักเรียนตระหนักรู้ถึงอารมณ์ของตนเองในขณะนี้ และนึกถึงข้อดี ข้อเสียของตนเอง บันทึกสิ่งนี้ไว้
2. ให้นักเรียนบอกประโภชน์ของการมองข้อดีของตนเองและของผู้อื่น
3. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปประโภชน์ของการมองข้อดีของตน
 - 3.1 ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เช่น รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า
 - 3.2 ทำให้ตนเองมีความสุข
 - 3.3 เป็นการฝึกฝนในการมองโลกในแง่ดี
4. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปประโภชน์ของการมองข้อดีของผู้อื่น
 - 4.1 ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน
 - 4.2 ทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
5. ให้นักเรียนอภิปรายในเรื่องสุขภาพ
 - 5.1 ประโภชน์ของการออกกำลังกาย

- 5.2 เรื่องการรับประทานอาหาร
- 5.3 ให้ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย
- 6. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปจากการเข้ากลุ่มในครั้งนี้
- 7. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการพบกันครั้งต่อไป

การประเมินผล

- 1. สังเกตพฤติกรรมของเด็กร่วมกิจกรรม
- 2. สังเกตจากความสนใจร่วมฝึกปฏิบัติของนักเรียน

แนวทางในการพัฒนาสุขภาพ และร่างกาย

1. ออกร่างกายอย่างสม่ำเสมอ
2. ควบคุมอาหารทั้งปริมาณและคุณภาพ
3. ตรวจสุขภาพปีละครึ่ง

หลักสูตรวิ่งเพื่อสุขภาพ

สัปดาห์ที่ 1 เดินวันละ 3-5 นาที

สัปดาห์ที่ 2 เดินวันละ 7-8 นาที

สัปดาห์ที่ 3-4 เดินวันละ 10-12 นาที

สัปดาห์ที่ 5 เดินปกติ 2 นาที สลับเดินเร็ว 1 นาที ประมาณ 10-12 นาที

สัปดาห์ที่ 6 เดินเร็ววันละ 15-20 นาที

สัปดาห์ที่ 7 วิ่งสลับเดิน วันละ 15-20 นาที

สัปดาห์ที่ 8 วิ่งด้วยความเร็วสม่ำเสมอทุกวัน วันละ 15-20 นาที

ตารางแคลอรีในอาหาร (ออกร่างกาย: นาที)

อาหาร	แคลอรี	เดิน	วิ่งจักรยาน	ว่ายน้ำ	วิ่ง
ข้าว	78	15	10	7	4
ไก่ทอด	232	45	28	21	12
หมู	314	60	38	28	16
ปลา	205	39	25	18	11
ถั่ง	180	35	22	16	9
กล้วย	88	17	11	8	4
ส้ม	68	13	8	6	4
นม	166	32	20	15	9
ไข่ไก่	110	21	13	10	6

**โปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์
ครั้งที่ 9 การพัฒนาการรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน**

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารเพื่อประสานสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตนให้เข้ากับผู้อื่นและเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันเอง และผู้อื่น

สารสำคัญ

มนุษยสัมพันธ์เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนในสังคมที่เป็นอยู่ร่วมกัน และการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นนั้นเพื่อให้สร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน ใจ เนื่องจากผู้อื่น การสื่อสารแลกเปลี่ยนทัศนคติ จะทำให้ความรู้สึกของทั้งสองฝ่ายเปลี่ยนแปลงไป การฝึกแสดงนำใจ ให้เกียรติผู้อื่น การแลกเปลี่ยนให้เกิดคุณค่าและประโยชน์สำหรับตนเองและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นจะช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

ขนาดของกลุ่ม 8 คน

เวลา 1 ชั่วโมง

- อุปกรณ์**
1. กิจกรรมชุด “การสร้างมนุษยสัมพันธ์”
 2. กิจกรรมการฝึกภาษาไทยให้อ่อนโนย

การดำเนินงาน

1. เปิดเพลง ให้นักเรียนนึกถึงคำพูดที่ดีๆ ที่ได้รับจากผู้อื่น หรือคำพูดดีๆ ที่กล่าวกับผู้อื่น และทำให้ผู้อื่นมีความสุข
2. ผู้วิจัยกล่าวถึงการสร้างมนุษยสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคนในสังคมที่เป็นการอยู่ร่วมกัน และการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
3. ผู้วิจัยกล่าวถึงหลักในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ และการปรับปรุงบุคลิกภาพภายนอก
4. ให้นักเรียนทำกิจกรรมชุด “การสร้างมนุษยสัมพันธ์”
5. ให้นักเรียนทำกิจกรรมฝึกภาษาไทยให้อ่อนโนย

6. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลที่ได้จากการนี้
7. นัดหมายเวลาและสถานที่ในการพบครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมของเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากความสนใจร่วมฝึกปฏิบัติของนักเรียน

การฝึกมนุษยสัมพันธ์

ข้อควรระวังในการสร้างนิยมยั่งยืนพันธ์ (สมพร สถาศนี, 2546)

เนื่องจากการสร้างมนุษยสัมพันธ์เป็นการแสดงผลพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งความรักใคร่พ่อ
ใจ และร่วมมือร่วมใจในการทำกิจกรรมต่างๆให้เกิดผลสัมฤทธิ์ดังนั้นจึงควรระมัดระวังในเรื่องต่อ
ไปนี้ ก็คือ

1. ระหว่างการแสดงสีหน้า กิริยาท่าทาง และบุคลิกภาพ
 2. การโต้แย้ง การถกเถียงเพื่อเอาชนะ
 3. การดำเนินติดต่อสื่อสารทั้งต่อหน้าและลับหลัง
 4. การพูดเรื่องตนเอง การพูดโ้อ้อวัด ยกตนข่มท่าน
 5. การพูดเพ้อเจ้อ ประชดประชัน นินทาว่าร้าย
 6. การไม่สนใจฟังผู้อื่น
 7. การแสดงความอิจฉา
 8. การแสดงความอยากได้ ใจแคบ
 9. การแสดงความเห็นแก่ตัวเองมากกว่าส่วนรวม
 10. การแสดงความโน้มน้าวเลี้ยว
 11. การแสดงการเลือกที่รักมักกที่ซัง
 12. การแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
 13. การแสดงความไม่แน่นอน ใจรวน雷 ไม่รักษาคำพูด
 14. การโยนความผิดให้ผู้อื่น
 15. การแสดงความเป็นระเบียบ ขี้จุกจิกเกินไป
 16. การลืมนึกถึงความสำคัญของผู้อื่น บางครั้นเป็นคนมีอำนาจ ชอบใช้อำนาจกับผู้อื่น จนลืมนึกไปว่าผู้อื่นก็มีความสำคัญ
 17. การเมื่อยคิดความลำเอียงต่อผู้อื่น โดยเฉพาะเชื้อชาติ ศาสนา
 18. การแสดงพฤติกรรมบางอย่างจนเคยชิน เช่น การนั่งเหยียดแข็งเหยียดขาต่อหน้า ผู้ใหญ่จนเป็นนิสัย อาจทำให้เสียสัมพันธภาพได้

ข้อเสนอแนะในการสร้างมนุษยสัมพันธ์

1. ควรระวังในเรื่องสุขภาพ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ต้องเริ่มที่สุขภาพดี ถ้าบุคคลมีสุขภาพดี หน้าตาเกี้ยวนัยแม้จะเปลี่ยนแปลงไปทำให้คนอื่นอยากรักมากขึ้น
2. ควรจะระงับอารมณ์ไว้ให้ได้ ไม่ว่าจะมีอารมณ์ค้างมาจากไหน ควรทิ้งอารมณ์ไว้ทิ้งนั่น พยายามทำอารมณ์ให้เงื่อนไสก่อนจะพูดคุยกับผู้อื่น
3. การปรับปรุงบุคลิกภาพภายนอกให้เหมาะสม เช่น การปรับปรุงการแต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อย เหมาะสมกับเพศ และบุคคล ปรับปรุงการใช้สีหน้า คือไม่บีบึงตึง ไม่เครียด ฝึกการใช้ภาษาตัวเอง อ่อนโยน มีเมตตา
4. มีมารยาทในการติดต่อสัมพันธ์ คนที่มีมารยาทดีย่อมเป็นบุคคลที่น่ารักใคร่ น่าสนับถือ
5. ควรปรับปรุงการพูดจา ทั้งการใช้ถ้อยคำสำนวน และน้ำเสียง
6. ควรรักษาสัญญา มีความรับผิดชอบต่อคู่พูด
7. ควรรู้จักการให้และการรับอย่างเหมาะสม
8. คำนึงถึงความต้องการของผู้อื่นเป็นสำคัญ
9. ควรให้ความสำคัญแก่ผู้อื่นยิ่งกว่าตนเอง
10. ยิ่งใกล้ชิดสนิทกับใครมากเท่าไร การเกรงใจเขาให้มากขึ้นเท่านั้น เพราะคนเรามักจะลืมรักษาน้ำใจคนที่อยู่ใกล้ชิดเสมอ
11. ไม่ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองจนลืมเนื้องตัว ใจของผู้อื่น ซึ่งทำให้พูดจาและแสดงท่าทีที่เห็นแก่ตัวออกໄไป

การปรับปรุงบุคลิกภาพภายนอก

บุคลิกภาพภายนอกที่ควรปรับ ได้แก่ รูป่างหน้าตา การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การแสดง สีหน้าและเวลา การพูดจา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การปรับปรุงรูป่างหน้าตา มิได้หมายถึงความสวยงาม แต่หมายถึงการปรับปรุงรูป ร่างหน้าตาให้ดูสะอาด ประณีต รักษาปาก พัน เล็บมือ เล็บเท้าให้สะอาด
2. การรักษาสุขภาพ บุคคลต้องรักษาสุขภาพให้แข็งแรงสมอ เพราะสุขภาพไม่ดีหรือ เจ็บป่วยบ่อยจะทำให้อารมณ์หงุดหงิด เป็นผลให้การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่ราบรื่น
3. การปรับปรุงการแต่งกาย มิใช่การใช้เสื้อผ้ามีราคาแพง แต่หมายถึงการแต่งกายให้ สะอาด เรียบร้อย เหมาะสมและสวยงามสดใส เสื้อผ้าที่สะอาด เรียบร้อย เหมาะสมย่อมเป็นเสน่ห์ดึง ดูดใน และเป็นปัจจัยหนึ่งช่วยเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์
4. การปรับปรุงกิริยาท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้าและเวลา การปรับปรุงกิริยาท่า ทาง สีหน้าและเวลาทำได้โดยส่องกระจก ในสังคมไทยการแสดงกิริยาท่าทางเป็นสิ่งสำคัญ การ ปรับปรุงกิริยาท่าทางให้สุภาพ อ่อนโยน เหมาะกับกระแสและบุคลอนั้น ย่อมเป็นเสน่ห์แก่ผู้พบ เห็น
5. การปรับปรุงการพูดจา การพูดจาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ เพราะการพูดจาเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติที่มีต่อผู้อื่น การพูดที่ไม่ เหมาะสมหยาบกระด้างย่อมทำลายมนุษยสัมพันธ์โดยสิ้นเชิง

วิธีการฝึกสายตาให้อ่อนโยน

1. กลอกลูกตาไปมาหน้ากระจก กลอกไปซ้าย-ขวา ล่าง-บน และกลอกไปกรอบ 8 ทิศ เพื่อให้ดวงตามีชีวิตชีวา
2. มองดูสิ่งที่สดชื่นสวยงาม เช่น ดอกไม้ขามเข้า ต้นหญ้า หรือต้นไม้สีเขียวสดใส หลีก เลี่ยงการดูสิ่งที่บุคลาคบادตา หรือแสงไฟที่สว่างจ้ามากเกินไป
3. ขณะมองสิ่งที่สดชื่นสวยงามเหล่านั้น ก็ฝึกแสดงความรู้สึกชื่นชม โดยการกล่าวว่า ขอคำนว่า “เหมือนอากาศยามเช้าสดชื่นเหลือเกิน” เป็นต้น

វិការបែលីនការដូចជាព័ត៌មានអ្នកសង្គម

ការបែលីនការដូចជាព័ត៌មានអ្នកសង្គម

ការដូចជាព័ត៌មានអ្នកសង្គម

1. គុណពេលវេលានេះ	
2. មិតាកើតុសិម៉ាងទី ឬឱ្យបានដឹងទីនេះ	
3. នឹង! ឃុំដូចជាបានដឹងទីនេះ	
4. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
5. ធានាទីនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	

ការដូចជាព័ត៌មានអ្នកសង្គម

1. គុណពេលវេលានេះ	
2. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
3. ខ្សោយ! ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
4. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
5. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	

ការដូចជាព័ត៌មានអ្នកសង្គម

1. ខ្សោយ! ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
2. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
3. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
4. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	
5. ឯកសារនេះមានចំណាំខ្លួនឯង	

ຝຶກກາຮະສດງສາຍຕາໄຫ້ອ່ອນໂຍນ

ກົງກຽມກາຮະສາຍຕາໄຫ້ອ່ອນໂຍນ

ວິທີກາຮົມມືດັ່ງນີ້

1. ກລອກຕາໄປນາ ດັ່ງນີ້

- ກລອກຕາໄປໜ້າຍ-ຂວາ ລ່າງ-ບນ ຈນຄຣບ 8 ພຶສ
- ທລັບຕາ-ລື່ມຕາ
- ກລອກຕາໄປໜ້າຍ-ຂວາ ລ່າງ-ບນ ຈນຄຣບ 8 ພຶສ

2. ມອງສິ່ງທີ່ສ່ວຍງານຕ່ອໄປນີ້

- ດອກໄຟ້ຫລາກສີ
- ສີທີ່ເຢັ້ນຕາ
- ກາພເດັກເດັກ ຈ
- ກາພວິວສາຍ ຈ

3. ຝຶກພຸດຂຜະທຶນ ມອງສິ່ງຕ່າງ ຈ ດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນ

- ຂພະມອງດອກໄຟ້ພຸດວ່າ.....
- ຂພະທຶນ ມອງສີເຢັ້ນຕາພຸດວ່າ.....
- ຂພະມອງກາພເດັກເດັກ ຈ ພຸດວ່າ.....
- ຂພະທຶນ ມອງກາພວິວສາຍ ຈ ພຸດວ່າ.....

**โปรแกรมการฝึกความคิดทางอารมณ์
ครั้งที่ 10 รับรู้การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ตัวเอง และปัจจุบันนิเทศ**

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ของตนเอง
2. เพื่อประเมินการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียน
3. ปัจจุบันนิเทศเพื่อปิดการทดลอง

ขนาดของกลุ่ม 8 คน

เวลา 1 ชั่วโมง

อุปกรณ์

1. กระดาษ ปากกา
2. แบบประเมินการปรับตัวทางอารมณ์

การดำเนินงาน

1. เปิดเพลงบรรเลง ให้นักเรียนนึกถึงกิจกรรมที่ร่วมปฏิบัติด้วยกัน และเหตุการณ์ที่ได้ทำและสิ่งที่ได้จากการกิจกรรมที่ผ่านมา
2. ให้นักเรียนดูการเปลี่ยนแปลงการแสดงออกทางอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มการฝึกจนถึงปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง
3. ให้นักเรียนเขียนความเปลี่ยนแปลงนั้นลงในกระดาษ และรายงานทีละคนว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร และร่วมกันอภิปราย
4. ให้นักเรียนทำแบบประเมินการปรับตัวทางอารมณ์
5. กล่าวสรุปผลการทดลอง ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุป
6. กล่าวขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง และกล่าวปิดการทดลอง

การประเมิน

1. สังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากความสนใจร่วมฝึกปฏิบัติของนักเรียน
3. ผลการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่นักเรียนเขียน
4. ผลการประเมินการปรับตัวทางอารมณ์

**ตารางที่ 23 แสดงอัตราจำแนกและความเชื่อมันของแบบวัดการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยศึกษาปีที่ 4**

การปรับตัวทางอารมณ์

ข้อ	ค่าอัตราจำแนก (r)
ด้านมีความเป็นตัวของตัวเอง	
1.	0.28
2.	0.46
3.	0.40
4.	0.48
5.	0.25
6.	0.33
7.	0.36
ด้านมีความสุขในชีวิต	
1.	0.42
2.	0.23
3.	0.32
4.	0.48
5.	0.32
6.	0.39
7.	0.57
8.	0.60
9.	0.47
10.	0.55
ด้านไม่วิตกกังวล เป็นบุคคลที่สงบมั่นคง	
1.	0.57
2.	0.30
3.	0.33
4.	0.48

การปรับตัวทางอารมณ์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
5.	0.26
6.	0.48
7.	0.39
8.	0.25
9.	0.27
10	0.49
11.	0.35
12	0.41
13.	0.35
ด้านมีความยึดหยั่น	
1.	0.33
2.	0.39
3.	0.33
4.	0.24
5.	0.43
ด้านมีความภาคภูมิใจในตนเอง	
1.	0.50
2.	0.30
3.	0.31
4.	0.32
5.	0.33
ด้านไม่ติดอยู่กับความรู้สึกผิด	
1.	0.25
2.	0.29
3.	0.48
4.	0.27
5.	0.35

การปรับตัวทางอารมณ์

ชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)
6.	0.33
ด้านสามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	
1.	0.26
2.	0.36
3.	0.28
4.	0.40
5.	0.20
ด้านห่วงใยในสุขภาพ	
1.	0.29
2.	0.41
3.	0.23
4.	0.31
ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	0.84

**ตารางที่ 24 แสดงอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยศึกษาปีที่ 4**

ความฉลาดทางอารมณ์

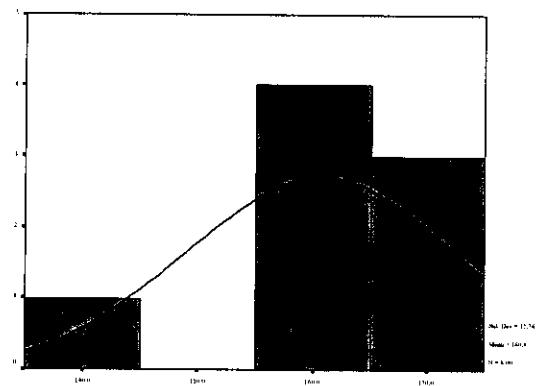
ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ค้านการตระหนักรู้อารมณ์ของตน	
1.	0.26
2.	0.32
3.	0.48
4.	0.51
5.	0.23
ค้านการจัดการอารมณ์ของตนเอง	
1.	0.44
2.	0.45
3.	0.42
4.	0.48
5.	0.35
6.	0.32
7.	0.31
8.	0.52
9.	0.31
ค้านการรู้ใจตนเอง	
1.	0.39
2.	0.26
3.	0.61
4.	0.38
5.	0.44
6.	0.36
7.	0.51

ความฉลาดทางอารมณ์

ข้อ	ค่าอั้นจากจำแนก (r)
8.	0.29
9.	0.55
10.	0.50
11.	0.64
ด้านการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	
1.	0.25
2.	0.26
3.	0.45
4.	0.23
ด้านการมีทักษะทางสังคม	
1.	0.22
2.	0.32
3.	0.27
4.	0.36
5.	0.20
ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.84	

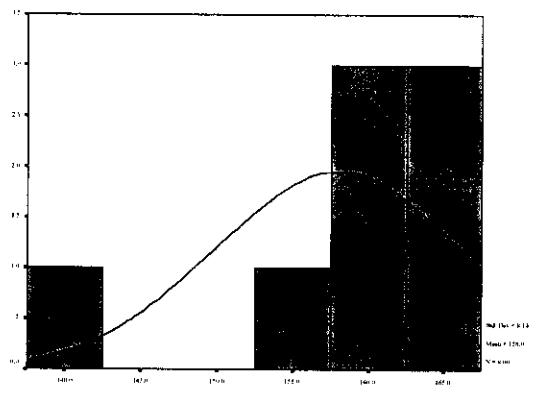
ภาพที่ 11 แสดงการกระจายของคะแนนการปรับตัวทางอารมณ์ และความคลาดทางอารมณ์

กราฟแสดงการกระจายของคะแนนการปรับตัวทางอารมณ์ (กลุ่มทดลองระเบย์ก่อนการทดลอง)

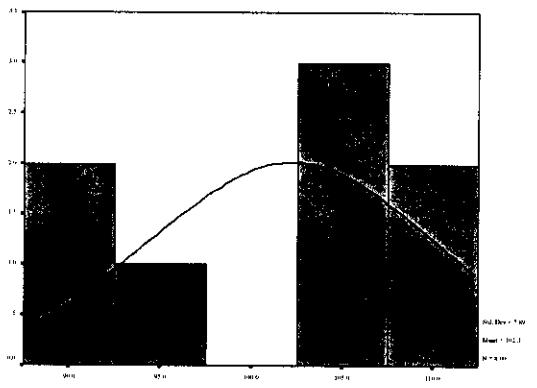
E_A_PPK

กราฟแสดงการกระจายของคะแนนการปรับตัวทางอารมณ์ (กลุ่มควบคุมระเบย์ก่อนการทดลอง)

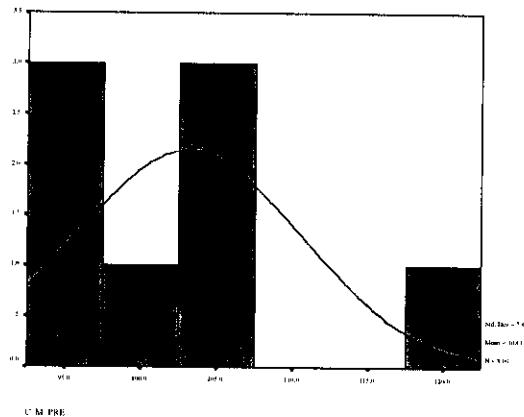
E_A_PPK

กราฟแสดงการกระจายของคะแนนความคลาดทางอารมณ์ (กลุ่มทดลองระเบย์ก่อนการทดลอง)

E_M_PPK

กราฟแสดงการกระจายของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ (กลุ่มควบคุมระยะก่อนการทดลอง)

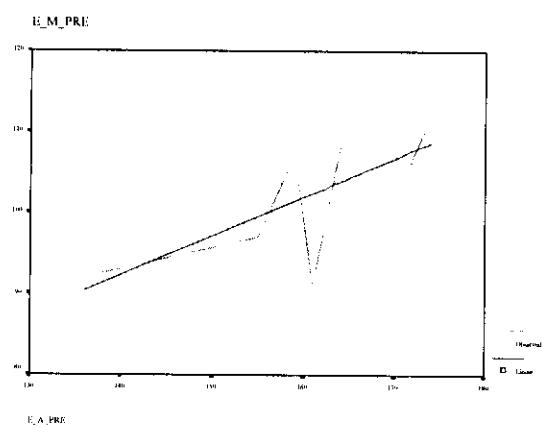

ตารางที่ 23 ค่าสถิติแสดงการกระจายของคะแนนการปรับตัวทางอารมณ์ และความฉลาดทางอารมณ์

ก่อนการทดลอง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	ความเบี้ย๋		ความ洩ล	
	Statistic	Statistic	Statistic	Statistic	Std.Error	Statistic	Std.Error
การปรับตัวทางอารมณ์ (กลุ่มทดลอง)	8	160.75	11.76	-1.380	.752	2.621	1.481
การปรับตัวทางอารมณ์ (กลุ่มควบคุม)	8	158.00	8.14	-2.247	.752	5.477	1.481
ความฉลาดทางอารมณ์ (กลุ่มทดลอง)	8	102.25	7.89	-.508	.752	-1.448	1.481
ความฉลาดทางอารมณ์ (กลุ่มควบคุม)	8	103.13	7.43	1.185	.752	1.181	1.481

ภาพที่ 12 แสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นของคะแนนการปรับตัวทางอารมณ์ และความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กราฟเส้นแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นของคะแนนการปรับตัวทางอารมณ์ และความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มทดลอง

กราฟเส้นแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นของคะแนนการปรับตัวทางอารมณ์ และความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มควบคุม

